

ERIC HOOFD SCHILDERSBEDRIJF



Voor al uw binnen- en buitenschilderwerk.

Maalderij 8 • 3755 CG Eemnes • Tel. 06-51886413 • www.ehschilders.nl • e.hoofd@live.nl

HISTORISCHE KRING EEMNES



RESTAURANT EEMLAND PARTYCENTRUM 'T KOETSHUYS

Laarderweg 74, 3755 AR Eemnes, Tel.: (035) 531 48 67



EEMoptiek

Gediplomeerd opticien
en contactlenzenspecialist
Lid A.N.V.C.

Laarderweg 44
3755 AP Eemnes

☎ 035 - 621 24 99
🌐 www.eemoptiek.nl
✉ info@eemoptiek.nl

openingstijden: dinsdag t/m vrijdag 9.00-18.00 uur. zaterdag 09.00-17.00 uur

Kwartaalblad

Jaargang 36

4 - 2014



De Groentespecialzaak van
Eemnes en omstreken!

Lekker Gezond, Laarderweg 24B
3755 AN Eemnes, TE: 035 5386257

Topkwaliteit Groente & Fruit
Verse Salades
Verse Maaltijden
Verse Soepen
Vers gesneden Groentemixen
Verse Sappen
Fruit Kisten
Superfood
 Tarwegras-sap



Speciaalzaak in:

- tuinartikelen
- diervoeders en benodigdheden
- ijzerwaren en gereedschappen
- werkkleding en -schoeisel
- agrarische artikelen

SOEST
Torenstraat 16,

EEMNES
Noordersingel 18B,

NOTARISKANTOOR
MR. W.A. VAN DER SLUIS



BARBEELSTRAAT 4 - 3755 KP EEMNES
TELEFOON (035) 5336704
FAX (035) 5336705
E-MAIL INFO@NOTARISVANDERSLUIJSLUIS.NL



AUTO CENTRUM EEMNES

Goed is niet Goed genoeg....



info@autocentrumeemnes.nl
www.autocentrumeemnes.nl



Bramenberg 6
3755 BX Eemnes

(035) 539 5174 | 06 559 737 39
(035) 539 5169

HISTORISCHE KRING EEMNES



DOEL VAN DE VERENIGING IS:

Bevordering van de kennis van- en de belangstelling voor de geschiedenis in algemene zin en de geschiedenis van Eemnes, met aansluitend gebied, in het bijzonder.

jaargang 36, nr. 4

december 2014

verschijnt viermaal per jaar

ISSN (druk) 1384-0657

ISSN (2666-6200)

BESTUUR

Voorzitter:
Mw. N.E. Lemckert, Zilverdijk 11
3755 TH Eemnes, 035-5311913

Secretaris:
J.J. Groeneveld, Zilverdijk 37,
3755 TH Eemnes, 035-5381609

Penningmeester:
S.N.J. van Zanden, 035-5389432
HKE-Gironekening NL71INGB0002080362
HKE-Rabobank NL31RABO0315911425

Leden:
H.A. van Hees, 035-5389849
J.B. Nouwens, 035-5389239
R.T. van der Schaaf, 035-5386094
Mw. E.C.M. Seure, 035-5310129
J.J. van Wijk, 035-5314689
R.J. Ham (asp.), 035-5311424

LEDENADMINISTRATIE

G.A.M. van Wijk-Blom, 035-5314689,
Raadhuislaan 39, 3755 HA Eemnes.

KWARTAALBLAD

Redactieadres
Kerkstraat 15, 3755 CK Eemnes
035-5389849, info@kleinwee.demon.nl

Redactie:
Henk van Hees en Ruud Ham

Opmaak:
Hans van Gelder

Druk:
Drukkerij J. Bout & Zn – Huizen

Losse nummers:
€ 4,- excl. verzendkosten

LIDMAATSCHAP

€ 14,- p.j., incl. kwartaalblad, voor leden in de BEL-gemeenten (Blaricum Eemnes en Laren NH). Leden buiten dit gebied betalen € 22,- p.j. i.v.m. verzendkosten. Opzegging schriftelijk voor 1 december. Vrienden HKE minimaal € 15,- p.j.

INTERNET HKE-ACTUEEL

www.historischekringeemnes.nl
info@historischekringeemnes.nl

WERKGROEPEN

Bouwingsgeschiedenis:
R.T. v.d. Schaaf, 035-5386094

Beeld en Geluid:
J. Frantsen, 035-5310442

Beheer archief:
J.J. Groeneveld, 035-5381609

Beheer voorwerpen:
H.H.M. van Roy, 035-5312531

Bibliografie:
R.T. van der Schaaf, 035-5386094

Foto's:
J. Frantsen, 035-5310442

Genealogie:
H.A. van Hees, 035-5389849

Interviews:
H.A. van Hees, 035-5389849

Tentoonstelling:
J.B. Nouwens, 035-5389239

Website:
W.A.M. de Witte, 035-5388130

© 2014 Historische Kring Eemnes. Alle rechten voorbehouden. Het geheel of gedeeltelijk overnemen van artikelen is slechts toegestaan na toestemming van de redactie. De uitgever heeft er naar gestreefd de rechten van illustraties volgens wettelijke bepalingen te regelen. Degenen die desondanks menen nog bepaalde rechten te kunnen doen gelden, wordt verzocht zich te wenden tot de uitgever: info@historischekringeemnes.nl. Auteurs die in dit tijdschrift publiceren geven daarmee onvoorwaardelijk toestemming tot het in digitale vorm opnemen in openbare databases. Logo van HKE: © 2009 Joop Smids, Eemnes, met alleenrecht van gebruik voor HKE.

Inhoud

Oudheidkamer	139
Wat is/was het geheim van de Volkersweg in Eemnes? (Joep Camps)	141
Contributie 2015	147
Correctie 'Interview met Jan Perier'	148
Interview met Fie Blom-Overeem (Bert Snel)	149
Correcties 'Interview met Theo Beijerinck'	162
Uitnodiging Algemene Ledenvergadering	162
Korte geschiedenis van het geslacht Hoofd in Eemnes (Henk van Hees)	163
Oproep merklappen	181
Vrijwilligers gezocht voor het Torenbeklimmen	181
Monumenten herkenbaar maken (Rom van der Schaaf)	182
Inleveren kopij voor het volgend nummer	184

Van de voorzitter

Met het verschijnen van het vierde kwartaalblad loopt het jaar al bijna ten einde. Een jaar waarin de Historische Kring weer op veel terreinen actief is geweest. Alle activiteiten kunnen waar gemaakt worden door een grote groep enthousiaste vrijwilligers en natuurlijk door een nog veel grotere groep trouwe leden. Daar zijn we blij mee en trots op.

Op 3 januari, de eerste zaterdag van het nieuwe jaar, bent u tussen 16:00 en 18:00 uur van harte welkom op de Nieuwjaarsreceptie in de Oudheidkamer. Een mooie gelegenheid om elkaar als vrijwilligers en leden te ontmoeten.

En wellicht ook de laatste kans om nog een blik te werpen op de mooie tekeningen van Piet Klaasse. Wegens de grote belangstelling hebben we de tentoonstelling nog twee maanden verlengd, maar 17 januari is definitief de laatste dag. Een week later, 24 januari, wordt de nieuwe tentoonstelling over de Ocrietfabriek geopend. De voorbereidingen daarvoor zijn in volle gang. Vanaf deze plaats wens ik u goede feestdagen en een mooi begin van het nieuw jaar. En natuurlijk graag tot ziens bij een van onze activiteiten.

Liesbeth Lemckert

Tentoonstellingen



Verwacht per 24 januari

Ocrietfabriek

van opbouw tot afbraak



Oudheidkamer Eemnes
Raadhuislaan 2a
Telefoon 035-5382375

Geopend:
zaterdag van 14.00-16.00 uur
Toegang gratis

Wegens de grote belangstelling verlengd tot 17 januari.



Deze tentoonstelling in de Oudheidkamer van de Historische Kring Eemnes zal blijven lopen tot en met 17 januari a.s.. Enkele nagekomen werken worden tentoongesteld, waaronder een tekening van de bij veel ouderen bekende Antje Koppen.

Op 24 januari zal een tentoonstelling over de Ocrietfabriek worden geopend.

Wat is/was het geheim van de Volkersweg te Eemnes?

JOEP CAMPS

Sinds midden jaren zestig van de vorige eeuw verrees aan de Volkersweg te Eemnes een redelijk imposant gebouw waarover vooral in het begin nogal geheimzinnige verhalen de ronde deden. Sommigen dachten te weten wat de bedoeling was van dit complex; de geheime dienst zou er zich vestigen. De daar werkzame bouwvakkers hadden daar eerder nogal lacherig op ingespeeld en vertelden dat het een laboratorium zou worden waar de melk van de Eemnesser koeien zou worden geanalyseerd.

Het project vorderde intussen gestaag en al snel werd duidelijk dat dit gebouw niets met het boerenbedrijf of veeteelt te maken had. Hier werd een radiostation gevestigd, want in de nabijheid van het gebouw werd een enorm antennepark opgetuigd. Twaalf hoge masten die in een grote cirkel stonden opgesteld en met elkaar verbonden waren met kabels. Deskundigen op het gebied van HF-verbindingen (w.o. radioamateurs) wisten te vertellen dat deze antennes op zijn minst wereldontvangst garandeerden; ze bestreken immers 360 graden van de horizon! Al snel bleek de Koninklijke Marine de initiator van dit project want op de voorgevel verscheen in enorme letters "Marine Radio Ontvangst Station". Leken vroegen zich af wat de Marine eigenlijk te zoeken had in een polder. In geen velden of wegen een oorlogsschip te bekennen! En stroomde de zee, toch het enige werkgebied van de zeemacht, niet op meer dan honderd kilometer van Eemnes verwijderd aan de Nederlandse kusten voorbij? De eerder genoemde deskundigen waren er intussen van overtuigd het bij het rechte eind te hebben, want op verschillende boerderijen werden de melkmachines van apparatuur voorzien die zorgde dat de ontvangst op het radiostation niet gestoord zou worden. Verder mocht het station niet vanuit de lucht worden gefotografeerd en werd de positie onzichtbaar gemaakt op bijvoorbeeld Google Earth.

Al snel werd het station bemand met verbindingsmensen die 24 uur per dag de ether gingen bewaken.



Eigenlijk was er niets geheimzinnigs aan de hand; elk zichzelf respecterend land hield er een dergelijk station op na. Je kunt het vergelijken met een ouderwetse infanterie-eenheid die tijdens acties verkenner vooruit stuurt om de vijand op te sporen en in de gaten te houden of die wachtposten met verrekijkers uitzet op kerktorens en andere uitkijkposten. In het geval van Eemnes werd hetzelfde doel bereikt door middel van de moderne elektronica i.c. ontvangstapparatuur.

De nieuwsgierigheid in het dorp en omgeving over de bedoeling van dit gebouw was in het begin groot; de werknemers daar mochten echter geen informatie verstrekken. Hen was volstrekte zwijgplicht opgelegd; wat ze deden moest geheim blijven. Toch werden er diverse pogingen gedaan erachter te komen wat er zich op dat station afspeelde en toen een vereniging een speurtocht uitzette waarbij aan de deelnemers werd gevraagd uit te zoeken met welk doel dat station was opgezet, moest de Marine toch maatregelen nemen. Op een zondagmorgen werd namelijk de speurtocht uitgezet en zagen de dienstdoende telegrafisten op het station ineens om de paar seconden in een flits hoofden voor de ramen verschijnen en daarna onmiddellijk weer wegduiken. Het waren deelnemers, die op deze ludieke

manier trachtten te ontdekken wat daarbinnen gaande was. Die kennis zou volgens het wedstrijdreglement punten opleveren. Omdat de ramen van dat gebouw op ruim twee meter hoogte zaten, moesten de "spionnen" een enorme sprong maken om in een fractie van een seconde te kunnen beoordelen wat ze zagen en dat moet weinig concreets hebben opgeleverd. Overigens wel een koddig tafereel.

Juist in die periode vond ook de treinkaping plaats bij De Punt; de kapers daar waren jonge Zuid-Molukkers. Omdat de overheid vreesde voor meer incidenten, werd de beveiliging van het station versterkt. Er werd een hek rond het gebouw geplaatst en leden van het MBK (Marine Bewakingskorps) namen de bewaking ervan op zich.

Al snel vereiste de modernisering van de ontvangstapparatuur en daarmee gepaard gaande plaatsing van computers een betere huisvesting en zo ontstond het tegenwoordige gebouw.



Een deel van het personeel van het radiostation te Biak (23 september 1962) klaar voor de vlucht naar Nederland. Middelste rij vierde van links de schrijver van dit artikel Joep Camps.



Sinds het morsesignaal niet meer als officieel verbindingsmiddel in gebruik is - de hele wereld werkt immers met computergestuurde verbindingslijnen en satellieten, waarbij de automatisering voor een groot deel het werk van de mens overbodig maakt - staat het radiostation in Eemnes leeg. Af en toe arriveert nog een onderhouds- of schoonmaakkploegje en dat is het. Om inbraak te voorkomen of te signaleren, zijn aan de binnenkant van de ramen velletjes papier geplakt. Verdwijnt een dergelijk vel dan is het raam erachter kennelijk ingeslagen en is er mogelijk iemand binnengedrongen.

Er zijn nog geen berichten dat dit station, dat ooit 62 miljoen gulden kostte, wordt gesloopt. Misschien dat het ooit verkocht wordt; de conditie van het gebouw is nog perfect. Toch een landbouwlaboratorium?

Het heeft in ieder geval ruim zestig jaar het beeld van de polder en de Volkersweg van een geheimzinnige noot voorzien en bovendien interessant werk verschaft aan een groot aantal Eemnessers.

Om het beeld en de functie van het station en zijn werknemers te verduidelijken, mogen de aanvullende taken niet ongenoemd blijven al hadden die geen directe connectie met het Radiostation Eemnes maar wel met de medewerkers ervan. Zoals in het begin al uitgelegd, heeft elk zichzelf respecterend land dergelijke stations. Zo werd eind 1962 eenzelfde interceptie-station op Biak (voormalig Nederlands Nieuw Guinea, nu Irian Barat geheten) overgedragen aan de Republiek Indonesia. Dat ging niet zonder slag of stoot want Nederland had de Papoea's zelfbeschikking in het vooruitzicht gesteld en daar wilde men zich aan houden. Onze grote vrienden uit de States hadden echter andere belangen en forceerden alsnog de overdracht, beloftes of niet. Overigens wat moet je als klein land beginnen tegenover zo'n wereldmacht?

Om die reden moesten de burgerambtenaren, waaronder ook een groot aantal afkomstig uit Eemnes, hals over kop terug naar Nederland. Op de bovenstaande groepsfoto, gemaakt bij het Radio Ontvangkantoor te Biak, zijn enkele burgers en militairen weergegeven die daar werkten. Het was de dag van vertrek naar Holland; de meeste militairen volgden later. Vanaf hier werden de vertrekkenden per jeep overgebracht naar HATO-airport waar een KLM DC8 klaarstond om hen - samen met de gouverneur van Nederlands Nieuw Guinea, de heer Platteel - naar Nederland te vliegen. Voor het vertrek organiseerde het Papoea Vrijwilligers Korps nog een afscheidsparade; de vertrekkende baas inspecteerde de troepen na afloop.

Na het avontuur Nieuw Guinea, heeft nog enkele jaren eenzelfde station op Curaçao (NA) gefunctioneerd; niet vanwege oorlogsdreiging o.i.d. maar meer om de geoefendheid van het personeel op peil te houden en de status quo van dit Nederlands Antilliaans gebied te beschermen. De Koninklijke Marine was er voor de handhaving. Opnieuw werden burgerambtenaren van Eemnes voor een bepaalde termijn daar gestationeerd. Velen gingen met hun gezin voor een termijn van drie jaar en zij hebben daar over het algemeen een prima tijd gehad. Ook dat radiostation is inmiddels opgeheven.

Zo is een einde gekomen aan de functie van het Radiostation Eemnes. Natuurlijk is het werk - zij het in gewijzigde vorm - overgenomen door anderen. We mogen veronderstellen dat vanwege de geheimhouding hierover weinig informatie naar

buiten zal worden gebracht; zelfs een speurtocht daarnaar, door welke vereniging dan ook, zal zoals eerder gebeurde weinig concreets opleveren.

Nawoord

HET MARINE RADIO ONTVANGST STATION IN EEMNES

In het voorgaande artikel heeft Joep Camps dan eindelijk eens een boekje open gedaan over “de geheimen” van dat mysterieuze Radiostation in de polder van Eemnes. We zijn hem daar dankbaar voor. Geheim is nog steeds wanneer dit Radiostation nu precies geopend is. Ik vermoed zelf rond 1960. Tijdens de strenge winter van 1962/1963 was het er al want de werknemers hadden toen grote problemen om bij het Radiostation te komen. Wie de exacte openingsdatum weet, mag het mij zeggen!

Geheimzinnig is ook de vraag of het nu (eind 2014) leeg staat of dat er nog iets gebeurt. Op Wikipedia vond ik een artikel over de Nationale Signals Intelligence Organisatie (NSO) voor het laatst bijgewerkt op 25 oktober 2014, waarin staat dat het Marinestation Eemnes inmiddels gesloten is. Daarnaast vond ik op Wikipedia ook een artikel onder de titel “Satellietgrondstation NSO”, voor het laatst bijgewerkt op 19 mei 2014. In dat artikel wordt nog een apart hoofdstukje aan het Grondstation Eemnes gewijd. Er wordt gezegd dat het sinds 2006 in beheer is bij de NSO. De NSO is een Nederlandse organisatie, die radio- en satellietcommunicatie afluisterde t.b.v. de AIVD en de MIVD. De NSO is per 15 juni 2014 opgegaan in de JSCU, de Joint Sigint Cyber Unit. Hierin wordt nog niet gesproken over de sluiting.

Het hoofdstukje over het Grondstation Eemnes is interessant omdat daarin iets meer verteld wordt over de activiteiten van het Marinestation dan in het voorgaande artikel van Joep Camps. Zo las ik o.a.: “Het Radio Ontvangst Station van de Marine in Eemnes was in beheer bij de Marine Inlichtingen Dienst (MARID), gevolgd door haar opvolgers, de Militaire Inlichtingen Dienst (MID) en de Militaire Inlichtingen en Veiligheidsdienst (MIVD). Sinds 2006 is het Marinestation Eemnes in beheer bij de NSO.

Achter het terrein ligt het antenneveld, bestaande uit een ronde antenne met twaalf masten. Het Grondstation heeft een glasvezelverbinding met Vliegbasis Soesterberg.

Vanaf de jaren vijftig werd er op diverse locaties in Nederland geluisterd naar Warschaupact-zenders en civiele omroepuitzendingen van de Sovjet-Unie, zoals naar de Nederlandstalige radio-uitzendingen van Radio Moskou, speciaal met het oog op eventueel daarin verborgen boodschappen.

Ook kon men de posities van Oost-Europese militaire zenders bepalen om te proberen inzicht te krijgen in de troepenbewegingen van het Warschaupact. Dit uitsluisteren was een taak van de Bijzondere Radio Dienst (BRD), een onderdeel van de PTT, maar werkte voor zowel civiele als militaire inlichtingendiensten en dat gebeurde vanuit diverse posten in Nederland”.

Eén van die posten was het Marinestation van Eemnes.

Als je dit allemaal goed leest, kom je tot de conclusie dat er op dit moment niets meer gebeurt in ons Marinestation. Maar of dat echt zo is? Je weet het maar nooit met militaire veiligheidsdiensten!

Henk van Hees

CONTRIBUTIE 2015

Zoals gebruikelijk ontvangt U bij het 4^e kwartaalblad de acceptgiro voor de contributie voor het volgend jaar. Voor de leden in de BEL-gemeenten bedraagt dit € 14,00 per jaar. Voor leden buiten dit gebied bedraagt dit € 22,00 per jaar i.v.m. de verzendkosten van de kwartaalbladen. Indien u geen gebruik maakt van de acceptgiro, maar op een andere wijze betaalt, verzoek ik U het lidmaatschapsnummer, zoals dat op de acceptgirokaart is vermeld, bij de betaling te vermelden.

Een betaling vóór 1 februari 2015 wordt zeer op prijs gesteld.

Stef van Zanden, penningmeester.

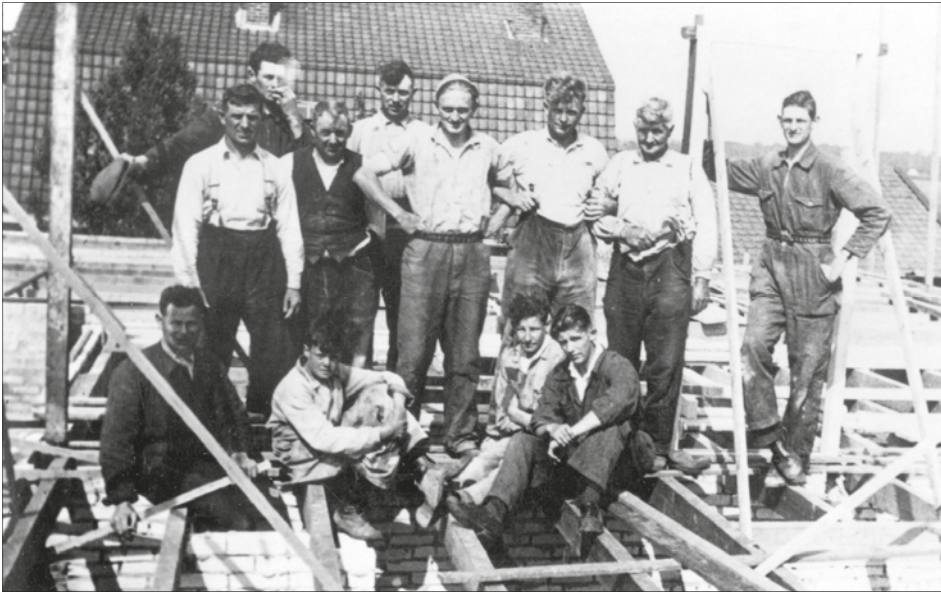
Correctie

INTERVIEW MET JAN PERIER

In ons kwartaalblad nr. 2 van 2014 stond een interview met Jan Perier. Op blz. 71 staat een foto van de bouw van de huizenrij Laarderweg 42 t/m 42C. Er staat bij dat de huizen gebouwd zijn door de firma Eggenkamp uit Eemnes. Dat blijkt niet correct te zijn. Eddy Loman uit Eemnes heeft ons erop gewezen dat de huizen gebouwd zijn door de firma Loman, indertijd te Laren. Gerard Loman (1879-1952), de grootvader van Eddy, had samen met zijn zwager Ruitenbeek een aannemersbedrijf in Laren. Als bewijs liet Eddy dezelfde foto zien als die wij publiceerden op pagina 71. Hij gaf ook nog correctie en aanvulling bij de namen:

Met dank aan Eddy Loman.

Henk van Hees



Staande geheel rechts: Henk Loman (1917-1997), zoon van aannemer Gerard en vader van Eddy. Naast hem staat Jan Perier. Als tweede van links staat Jan Loman (1914-1972) ook een zoon van Gerard. Zittend tweede van rechts is Gerard Loman (1919-1974) ook een zoon van Gerard.

Interview met Fie Blom-Overeem

BERT SNEL



Fie Blom-Overeem is een gastvrije Eemnesser boerin. Ze woont samen met Joop, haar man, sinds 1956 op Meentweg 37, de boerderij die bekend is als de Blommenhoeve. Een mooie oude boerderij uit 1864. Als schooljongen zat ik al bij Fie en Joop aan de keukentafel. En nu was ik weer terug in die keuken om Fie te horen vertellen over haar leven. Uiteraard met koffie en koek.

Fie stamt uit een oud geslacht dat teruggaat tot 1485. Haar oudste bekende voorvader was Hein Andries van Overeem, die woonde op de hofstede Cleijn Overeem in Renswoude. De naam Over Eem komt nu wat vreemd over op die plaats. Maar rond 1300 was de Eem een rivier die aftakte van de Rijn en naar de Zuiderzee liep. De resten van deze oude Eem vinden we terug in de kromme Eem bij de Grebbeberg, bij de Heiligenbergerbeek, de Barneveldse en de Lunterse beek. De mensen namen dan de namen aan van de plaatsen waar ze woonden. De naam was dan oorspronkelijk ook, Van Overeem. De laatste Overeem die op Klein Overeem woonde was Willem Gerritse Overeem die er woonde tot zijn dood in 1771. Dan zijn er zoveel erfgenamen dat de hofstede verkocht wordt. Na omzwervingen via Maarn, Doorn, Leersum, Driebergen, Soest, Scherpenzeel en Baarn belandt de familie Overeem rond 1915 op de Wakkerendijk in Eemnes. Fie werd geboren op 25 oktober 1931 in de boerderij op Wakkerendijk 244-246. Fie was de 8^e van 12 kinderen van Willem Overeem en Evertje Blom. De rij van 12 zag er zo uit:

Foto gemaakt ter gelegenheid van het 25-jarig huwelijk van vader en moeder Overeem op 7 maart 1943. Op deze foto de ouders met hun kinderen. Loek staat er niet op want die wilde nooit op de foto. Onderste rij zittend: v.l.n.r. Vader Willem Overeem en Moeder Eef Overeem-Blom; 2^e rij: Henk, Tijmen, Eef, Aaltje, Fie, Kees en Geurt; bovenste rij: Jan, Teus, Gert en Wim.



Aaltje	geb. 1918 overleden 2004
Teus	geb. 1920 overleden 2008
Loek	geb. 1921
Tijmen	geb. 1923 overleden 2013
Henk	geb. 1923 overleden 1966
Wim	geb. 1927
Gert	geb. 1930
Fie	geb. 1931
Geurt	geb. 1933 overleden 2004
Kees	geb. 1935
Eef	geb. 1937
Jan	geb. 1938

Ouderlijk huis Wakkerendijk 244, foto ± 1960.



Fie groeide op in de boerderij op Wakkerendijk 244. Opa en Opoe Overeem woonden aan de andere kant op nr. 246. Aan Opa Louis Overeem en Opoe Willempje van Leuveren (zijn 3^e vrouw) heeft Fie nog goede herinneringen.

Als ze jarig was, kreeg ze van Opoe een beschuit. Die deed Opoe dan met een elastiekje op haar hand en zo mocht ze hem opeten. Ze kreeg er ook nog een kopje chocolade bij.

Fie kan zich ook nog het moment van de begrafenis van Opa goed herinneren. Opa Overeem overleed in 1936. Hij werd vanuit huis begraven zoals toen de gewoonte was. Fie weet er niet zo heel veel meer van, maar één ding is haar bijgebleven. Op de dag van de begrafenis ging de kist van Opa door het raam naar buiten en werd daarna op de boerenwagen gezet die op de dijk stond te wachten. De wagen vertrok en de kinderen bleven thuis.

Fie groeide op in een groot en druk gezin waar door iedereen hard gewerkt moest

Fie en Eef klaar om te gaan melken.



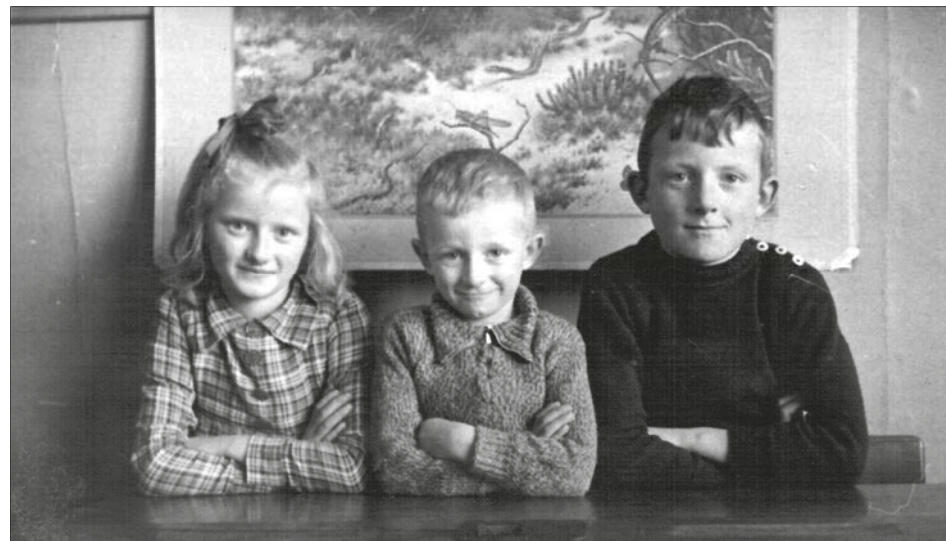
worden. Vader Willem Overeem bestuurde zijn gezin met strenge hand. Niet moeders wil, maar vaders wil was wet! Er was natuurlijk veel werk in een gezin met 12 kinderen, met ook nog Opa en Opoe erbij. Alleen de was al. Er moest water gekookt worden in het fornuis, want een wasmachine was er natuurlijk niet. Alles met de hand en dan ook nog witte en donkere was apart. Aanvankelijk deed Fie's zus Aaltje dat met moeder maar later moest Fie dat met haar zus doen.

De kinderen werden allemaal ingeschakeld om het bedrijf draaiende te houden en deden soms ook daarnaast nog dingen om wat bij te verdienen. Zo moesten de oudste jongens in Baarn (waar nog geen riolering was) de poepemmers bij de huizen legen. Dat gebeurde 's morgens om half vier zodat

de mensen er geen last van hadden. Dat verdiende wat bij en de mest kon weer op het land gebruikt worden. De andere kinderen moesten helpen met melken.

De kinderen gingen lopend naar de School met de Bijbel aan de Laarderweg. Dat was natuurlijk een hele tippel, maar de kinderen uit de buurt gingen samen op pad. Voor ze weg gingen, kregen ze van moeder brood in een zak met een touwtje erdoor. Die hing je dan om je nek. Toen lag de hoge dijk er nog en dat was in de winter wel fijn. Je liep dan in de luwte van de dijk en zo was het minder koud. Als het dan gesneeuwd had, lieten ze zich tegen de dijk aanvallen en keken dan wie de mooiste afdruk had gemaakt in de sneeuw. Ze kwamen dan natuurlijk wel te laat op school, maar ze zeiden dat het kwam omdat de weg glad was. Maar toch mochten ze zich dan eerst even warmen bij de grote kachel. Toen Fie op school zat, overleed Opoe Overeem in 1943. Op de dag van de begrafenis moesten de kinderen gewoon naar school. Toen de rouwstoet langs de school kwam, zei

Fie (links) samen met haar broers Geurt (midden) en Gert (rechts) op een schoolfoto.



Meester Van den Brom: "Moesten jullie niet mee"? Fie zei: "Nee, wij hoefden van Vader niet mee"; maar de meester zei: "Gaan jullie maar". Zij op hun klompen achter de stoet aan naar het kerkhof. Vader Overeem vond het niet leuk maar Fie wel. Het maakte grote indruk op Fie, want ze zongen daar Psalm 68 vers 2: "Maar 't vrome volk in u verheugd, zal huppelen van zielenvreugd". Toen ze terug kwamen op school vroeg de meester wat ze hadden gezongen en dat konden ze hem vertellen. De meester zei: "Als jullie dat gezongen hebben dan is het een koningskind geweest".

Het ging met Fie heel goed op school. Alleen toen ze in klas 4/5 zat bij meester V. d Schaft ging het wat minder. De meester was een goede leraar maar ook heel streng. Op een keer schoot Fie in de lach en kon zich niet goedhouden. Toen kwam de meester naar haar toe en sloeg haar met een liniaal op de vingers. Fie werd boos en zei: "Sla je Grootje", en rende de klas uit om het tegen de bovenmeester te vertellen. Vlak voor ze bij de deur van de bovenmeester was, sleurde meester V. d. Schaft haar terug naar de klas. Ze moest voor in de klas staan en kreeg er voor straf nog een week schoolblijven bij.

Toen Fie 8 jaar was, brak de oorlog uit. Ze weet nog dat ze uit school kwam en er een vliegtuig over kwam en dat ze heel bang waren. Maar voor de rest was ze een kind en had ze er niet zo veel erg in hoe zwaar het was. Omdat er overal paarden gevorderd werden, bracht vader Overeem de paarden met de oudste jongens over de Driest naar een bos bij de Gooiergracht waar hij land had. De jongens moesten bij toerbeurt dag en nacht bij de paarden blijven. Gert ging op een keer de jongens daar brood brengen, toen er op hem geschoten werd. Vader keek, zag Gert op de grond liggen, liep naar de Duitsers die op de hooizolder sliepen, en vroeg hen om hulp. Ze gingen met een stok en een witte zakdoek er aan naar Gert toe maar die mankeerde gelukkig niets, en alles is goed afgelopen.

Ook kwamen er veel mensen om eten vragen. Er stonden altijd een paar pannen met bruine bonensoep op het fornuis. Als de familie dan had gegeten werd de rest uitgedeeld aan de hongerige mensen. Ook zijn er nog evacués uit Huissen geweest. Maar tussen Vader en de vrouw, die zwanger was, boterde het niet erg, en op de duur ging dat niet meer. Er werd toen geruild met de familie Van Eijden van de Meentweg en zo kwam de familie Schuilenburg met hun zoon naar de Wakkerendijk.

Toen Fie 12 jaar was en nog op school zat, kwam buurman Seldenrijk met vader praten; hij zocht een dienstmeisje en dat was misschien wel wat voor Fie. Vader vond het goed en Fie moest aan het werk. Ze moest eigenlijk nog naar school maar er was wat geregeld want Fie hoefde alleen naar school op de dag dat de onderwijssinspecteur op school was. Anders klopte het leerlingaantal niet. Zo was ze als 12-jarige al aan het werk; eerst 's morgens thuis helpen en dan om 7.30 u naar de familie Seldenrijk tot 's avonds 19.30 u. Dan naar huis waar ook altijd wel wat te doen was. Maar Fie had het wel naar haar zin bij de familie Seldenrijk en hun kinderen: Marijke 6 jaar, Jannie 4 jaar, en Menno die nog geen 2 was. Mevr. Seldenrijk was vaak ziek en lag veel op bed. Fie hielp met de kinderen, maakte schoon en hielp met melken. Het waren lieve mensen en Fie voelde zich er best thuis al moest ze wel hard werken. Ze hadden het ook wat luxer dan bij Fie thuis. Er was zelfs een elektrisch fornuis en ze hadden ook een stofzuiger.

Toen in 1950 zus Aaltje ging trouwen, zei vader Overeem: "Het is nu klaar daar en je komt weer thuis werken". Fie vond het heel erg en ze zei tegen haar vader: "Ik kom alleen naar huis als er een elektrisch fornuis komt". Nou, dat moest dan maar. Maar na een poosje mochten ze het fornuis niet meer gebruiken van vader

Overeem, want dat kostte te veel stroom. Dus kwaad of niet, ze moest weer hout

hakken om de kachel te stoken, want vaders wil was wet in huize Overeem.

Fie ging nog wel geregeld oppassen bij de familie Seldenrijk. Soms gebruikte ze dat wel eens als een smoes om 's avonds met een paar vriendinnen uit te gaan. Want vader Overeem was zuinig op zijn dochters. Zijn motto was: "De hanen kunnen gaan maar de hennen hou ik in het hok". In 1952 ging Fie met een paar vriendinnen naar een feestelijke jaarvergadering van de muziekvereniging. Daar kwamen ze de vrienden Kees Hensbergen, Teus Roodhart en Joop Blom tegen. In de pauze gingen ze met de jongens bij Café Van der Wardt wat drinken en aan het eind van de avond bracht Joop Fie naar huis. Joop zag het gelijk wel zitten maar Fie moest er nog aan wennen, want Joop had toen ook al weinig haar. Maar het klikte en zo kwam Joop op een zaterdagavond bij Vader Overeem vragen of hij met zijn dochter mocht omgaan. Vader Overeem zei: "Ze is nog veel te jong" waarop Joop antwoordde: "Dat gaat vanzelf over want ze wordt ieder jaar een jaartje ouder". Ook Joop zijn ouders wilden wel eens kennis maken met Fie en zo ging ze een paar weken later op een zaterdagmiddag naar de Meentweg. Het was heel gezellig maar Fie keek haar ogen uit, want het was daar toch welvarender dan bij haar thuis.

Intussen was broer Tijmen met Aartje Prinsen uit Loosdrecht getrouwd en ze gingen in Nijkerk wonen. Daar werd hun eerste dochter Bea geboren. Tijmen kwam het 's morgens op zijn brommertje bij zijn ouders vertellen. Vader Overeem zei gelijk tegen Fie: "Ga jij daar maar helpen". Er werd niet gevraagd of ze het wel wilde, nee gewoon je gaat met Tijmen mee. Zo ging ze op de fiets met Tijmen mee naar het gezinnetje van haar broer. Daar ging ze helpen met de was. Dat moest in een oud roestig fornuis dat in een oud schuurtje achter het huis stond. Er moest eerst een oud laken onderin dat fornuis, anders kwamen er roestvlekken op de luiers. Er werd gewassen met van die harde stukken Sunlightzeep, en het water moest net als thuis met een emmer uit de regenput worden gehaald. Ook ging ze 's middags het ene koetje van Tijmen melken en hielp ze met het verzorgen van de baby. Er was ook nog een oude opa in huis. Maar ze vond het wel erg stil daar vergeleken met het drukke huishouden in Eemnes. Gelukkig kwam Joop af en toe 's avonds op zijn brommertje naar Nijkerk en werd het wel vaak laat voor hij wegging. Maar al met al vond ze het toch een mooie tijd daar.

Fie en Oudere zus Aaltje. Allebei de jurken waren door Fie gemaakt.



Terug in Eemnes pakte ze de dagelijkse routine van het werk op de boerderij weer op. Samen met zus Eef werd het werk gedaan en deelden ze lief en leed. Samen melken met de kar met de melkbussen er op en de zakken met schillen die de broers Geurt en Kees gingen ophalen in Hilversum. Meestal mochten ze samen melken, maar Fie ging ook wel eens met broer Henk.

Op een keer ging ze samen met Henk met de kruiwagen melken achter Jan Wiggerts. Henk er achter en Fie ervoor om hem met een touw vooruit te trekken. 2 bussen en 2 zakken schillen zo gingen ze 's morgens vroeg op pad. De anderen zaten dan te melken aan de Rijksweg. De schillen moesten ze aan de koeien geven, want vader Overeem had meer koeien dan gras. Dan moesten ze die zakken uitspoelen in de sloot. In het najaar was dat een vies koud klusje. Dan met die kruiwagen

over dat smalle paadje terug naar huis. Vlak bij Jan Wiggerts viel er een bus om, alle melk weg, wat een ramp. Jan Wiggerts zag het; hij zat daar net zijn zeis te haren (scherp maken). Hij zei: "Kom maar", en hij deed zijn eigen melk in hun bus. Er heeft nooit een haan naar gekraaid van wat er gebeurd was. Jan Wiggerts heeft er nooit een cent voor gehad, want de familie Overeem had het niet. Jan was ook arm maar hij gaf het wel. Na 50 jaar is Fie met een bos bloemen naar zijn vrouw Marie gegaan om het verhaal te vertellen. Zij wist er niets van en vond het een prachtig verhaal.

Ook de was deed Fie samen met haar zus Eef. 's Maandagsmorgens om 4 uur mochten ze samen de schuur in om het fornuis met hout op te stoken en zo de was erin aan de kook te brengen. Op zaterdag waren ze er al druk mee. Water put-

Huwelijk van Joop en Fie Blom op 5 juni 1956 in het oude Raadhuis (nu Wakker).



ten met een emmer om zo de tonnen en teilen vol te krijgen, want de was moest

eerst in de week. Als vader Overeem het dan in zijn hoofd kreeg om zaterdag aan het eind van de dag bruine bonen en oud brood te koken voor de varkens, dan was het al laat voordat de varkens gevoerd waren. En daarna moest dan het fornuis eerst schoongemaakt worden voordat ze weg mochten. Vaak was ze dan nog aan het schoonmaken als Joop haar kwam halen. Joop zei dan: "Ik neem je mee"; maar het heeft nog wel een poos geduurd voor ze konden trouwen. Vader Tijmen vond zichzelf nog veel te jong om al de boerderij aan Joop over te dragen.

Na vijf en een half jaar was het zo ver, en zijn ze op 5 juni 1956 getrouwd. Het feest werd thuis bij de familie Overeem gevierd op de deel. Die was helemaal schoongemaakt. Helemaal versierd met sparrengroen, uit het bos bij Groeneveld, en zelf gemaakte papieren rozen. Er werd veel eten klaar gemaakt. Dikke karbonades want vader Overeem wilde goed voor de dag komen. Er werd een trouwjurk

gekocht in Hilversum en oom Hans uit Driebergen maakte het bruidsboeket van

anijers. Frans van Duijne trouwde Joop en Fie in het gemeentehuis en daarna zeggende Ds. Bergsma het huwelijk in de Hervormde Kerk van Dikke Torentje in. Er werd gefeest tot in de late uurtjes en de citroenjenever ging er goed in bij de mannen. Aan het eind van de avond gingen Joop en Fie op de fiets naar hun eigen bedje. Maar helaas dat was verdwenen. Verstoppt door buurman en neef Teus Blom en zijn knecht Gerrit v.d. Brink. Dus dan maar samen op zolder in een oud bed dat daar nog stond. De volgende morgen werden de matrassen bij de paarden in de hooiruif gevonden en het bed in het kippenhok.

Die volgende morgen droeg Joop zijn moeder gelijk haar werkzaamheden over aan Fie. Fie vond het wel fijn dat haar nieuwe schoonmoeder haar meteen het trouwen gaf. Diezelfde morgen gingen Joop en Fie ook naar de Wakkerendijk om hun cadeaus, bloemen en spullen op te halen en kon Fie's leven als kersverse boerin op de boerderij beginnen. In het begin van haar huwelijk, totdat dochter Ria werd geboren, ging Fie nog iedere maandag haar moeder en zus Eef helpen in haar ouderlijk huis. In de loop der jaren kwamen Tijmen, Wim en Evelien er nog bij. Naast de zorg voor de kinderen was er natuurlijk ook het werk op de boerderij en het melken. Ook was er de zorg voor vader en moeder Blom die aan de zuidkant van de boerderij woonden.

Fie vertelde bovendien over de winter van 1963. Over Anton Rozenberg die met de slee de melk van de boeren uit de buurt naar de Laarderweg bracht. Daarna kwamen de soldaten uit Kamp Crailoo de sneeuw van de weg scheppen. De hele keuken zat toen vol met soldaten terwijl de hoogzwangere Fie dan voor koffie zorgde. "O", riepen die soldaten dan, "als het zover is, roep je ons maar dan komen we wel helpen". Maar Fie heeft het bij de geboorte van Wim maar bij dr. Smit en zr. Louwerman gehouden. In de tijden dat Fie zwanger was en na de bevalling, kwam Henk Scherpenzeel vaak helpen met melken, want de koeien konden niet wachten.

In die beginjaren van haar huwelijk is vader Overeem verhuisd naar een nieuw gebouwde boerderij aan de Gooiergracht en kwam oudste broer Teus aan de Wakkerendijk wonen. Toen vader Overeem land moest verkopen voor de aanleg van de A27 kreeg hij het in zijn hoofd om naar Friesland te verhuizen. Uiteraard werd de hele familie Overeem ingeschakeld om de hele bedoening inclusief het vee naar

Vader Overeem op zijn nieuwe boerderij aan de Gooiergracht ± 1959 (foto Gijs Elsinga)



Nijeholtwolde te verhuizen. Kort daarna werd moeder Overeem ziek en gingen de

kinderen er heen om te helpen. Fie ging dan ook één keer per week met de trein naar Friesland om te helpen. Maar na een paar maanden ging dat niet meer en trokken ze bij de dochters in. Moeder bij Eef en Adriaan Hensbergen in Wolvega en Vader bij Joop en Fie in Eemnes. Vader ging na enige tijd weer naar Friesland en verkocht zijn boerderij. Hij kocht daar toen een mooi oud huisje in Wolvega, maar zonder elektriciteit en water. Dat werd opgeknapt en toen kon moeder er ook weer heen.

Maar de kinderen Overeem moesten er toch geregeld heen want ze konden niet goed meer voor zichzelf zorgen. Dat bleek wel; moeder brak een heup en werd naar Eemnes gehaald om te herstellen telkens bij één van haar kinderen en op het laatst ook bij Joop en Fie. Moeder ging weer terug maar er kwamen complicaties en moeder is snel daarna overleden en werd bij Joop en Fie opgebaard en in Eem-

nes begraven. Vader zat de 5 jaar dat hij zijn vrouw overleefde alleen in Wolvega en had het zwaar. Dus ook nu moesten de kinderen geregeld naar hem toe om te helpen en Fie had de opdracht gekregen om hem te verschonen, want uit zichzelf deed hij dat niet. Later ging hij naar een verzorgingshuis in Appelscha. Daar is hij op 18 april, kort na zijn verjaardag, in 1983 overleden. Ook hij werd bij Joop en Fie opgebaard en begraven in Eemnes.

De kinderen groeiden op. Tijmen ging de boerderij overnemen. Ria, Wim en Evelien trouwden en gingen hun eigen huishouden beginnen. December 1992 overleed Joop zijn moeder op 95-jarige leeftijd. Fie had al die tijd de zorg voor haar gehad. Dan lijkt er een rustiger tijd aan te breken voor Joop en Fie. Maar toen veranderde in 1997 hun leven drastisch. Zoon Tijmen viel opeens weg, en uit een MRI scan in het ziekenhuis, bleek dat Tijmen een hersentumor had. Dat was een hele verandering in hun leven. Tijmen ging gestaag achteruit maar hij kon gelukkig, tussen de behandelingen en operaties door, meestal thuis verzorgd worden. In 2010 overleed hij thuis in zijn eigen kamer.

Maar het was niet zo dat Fie bij de pakken ging neerzitten. Zij was heel actief in de Hervormde Kerk aan de Kerkstraat. De kerk en haar geloof hebben toch een grote plaats in haar leven. Ze was actief bij de organisatie van de middagen voor de ouderen. Ging ook zelf op bezoek bij ouderen en zieken om haar heen. Dat is iets wat ze nog steeds met veel plezier doet. Ook was en is haar keuken het middelpunt van haar sociale leven. Bij een bakkie koffie is daar iedereen welkom die maar langs wil komen voor een praatje aan de keukentafel. Ook voor mensen die in de problemen zitten heeft Fie een luistrend oor.

Zo rond 2002 werd de boerderij grondig verbouwd. De stal werd verbouwd tot woonhuis en dochter Ria kwam daar met haar gezin wonen. Ook bij Joop en Fie in het voorhuis werd alles verbouwd zodat alle voorzieningen zich gelijkvloers bevonden en Tijmen, die steeds meer achteruitging, ook beter thuis verzorgd kon worden. Later werden ook de schuren verbouwd en begonnen de dochters Ria en Evelien met de Blommenhoeve. Ze organiseerden workshops en een paar keer per jaar een Boerderij Fair. De laatste paar jaar is dit ook uitgebreid met een nieuwe veestapel en zelfs een nieuwe stal. Wim en zijn vrouw Linda verzorgen samen de paarden die nu in de nieuwe stal staan. Dit tot groot plezier van Joop en Fie, die weer op een echte boerderij met vee wonen. Ook is er al weer een tijdje iedere maand een Biologische Boerenmarkt waar ook vlees van hun eigen koeien ver-

Foto Boerderij De Blommenhoeve Meentweg 37, vanaf de boomgaard aan de noordzijde.



kocht wordt.

Fie en Joop vinden het geweldig al die activiteiten om hen heen en ze genieten er met volle teugen van. Fie heeft voor haar kinderen en kleinkinderen ook een hele levensloop geschreven. Ik mocht van haar het hele verhaal lezen. Heel indrukwekkend hoe zij met haar niet afgemaakte Lagere Schoolopleiding, zo'n boeiend verhaal heeft opgeschreven. Uit dit verhaal blijkt dat Fie een heel sociaal bewogen vrouw is met een groot geloof in God en de mensen om haar heen. Die niet alleen vrijuit praat over haar geloof maar het ook in praktijk brengt met haar aandacht voor iedereen om haar heen. Fie bedankt voor de vele mooie uurtjes aan jouw keukentafel en we hopen nog eens bij je terug te komen voor jouw verhalen over het boerenleven in de vorige eeuw.

Correcties

INTERVIEW MET THEO BEIJERINCK

1^E CORRECTIE

In ons kwartaalblad nr. 3 van 2014 stond een interview met Theo Beijerinck. Op blz. 105 staat dat Tijs Blom voor Snotje een woning regelde in de brandweerkazerne aan de Raadhuislaan (nu Oudheidkamer van de HKE). Volgens Ria Hilhorst-Hoogland is dit niet correct. Tijs Blom heeft volgens haar een huisje voor Snotje gebouwd achter het toenmalige gemeentehuis (nu Wakker). Dat huisje is nu het magazijn voor Restaurant Wakker.

2^E CORRECTIE

Ria wees ons er ook op dat op blz. 107 staat dat Snotje in ongewijde grond is begraven op de RK Begraafplaats van Eemnes. Snotje heeft een normaal graf op de begraafplaats gekregen en volgens Ria is de gehele begraafplaats gewijde grond zodat Snotje toch werkelijk in gewijde grond rust.

Met dank aan Ria Hilhorst-Hoogland

Henk van Hees

Uitnodiging Algemene Ledenvergadering

VAN DE HISTORISCHE KRING EEMNES

op donderdag 26 maart 2015 om 20.00 in De Hilt, Hasselaarlaan 1C, Eemnes

Zet deze datum alvast in uw agenda!

De agenda en bijbehorende stukken zullen vanaf 7 maart op de website www.historischekringeemnes.nl en in de Oudheidkamer ter inzage liggen. Na de ledenvergadering zal, zoals gebruikelijk, over een nog nader te bepalen onderwerp een lezing of presentatie worden gehouden.

De secretaris

Korte geschiedenis van het geslacht Hoofd in Eemnes

HENK VAN HEES

De familienaam Hoofd komt in Eemnes anno 2014 veelvuldig voor. Deze van oorsprong rooms-katholieke familie vinden we in Eemnes sinds 1845 toen Cornelis Hoofd uit Hoogland trouwde met de Eemnesser Jannetje van der Zwaan. Het is nog totaal onduidelijk waar de naam Hoofd vandaan komt. Wel is komen vast te staan dat de ouders en de grootouders van Cornelis Hoofd zich Bieshaar noemden omdat ze op de boerderij De Bieshaar in Hoogland woonden. De generaties daarvoor deden het zonder familienaam.

De voorouders van de familie Hoofd zijn in rechte lijn teruggevonden tot circa 1600. We moeten dan teruggaan naar Achterveld (Stoutenburg) bij Amersfoort. Daar leefde:

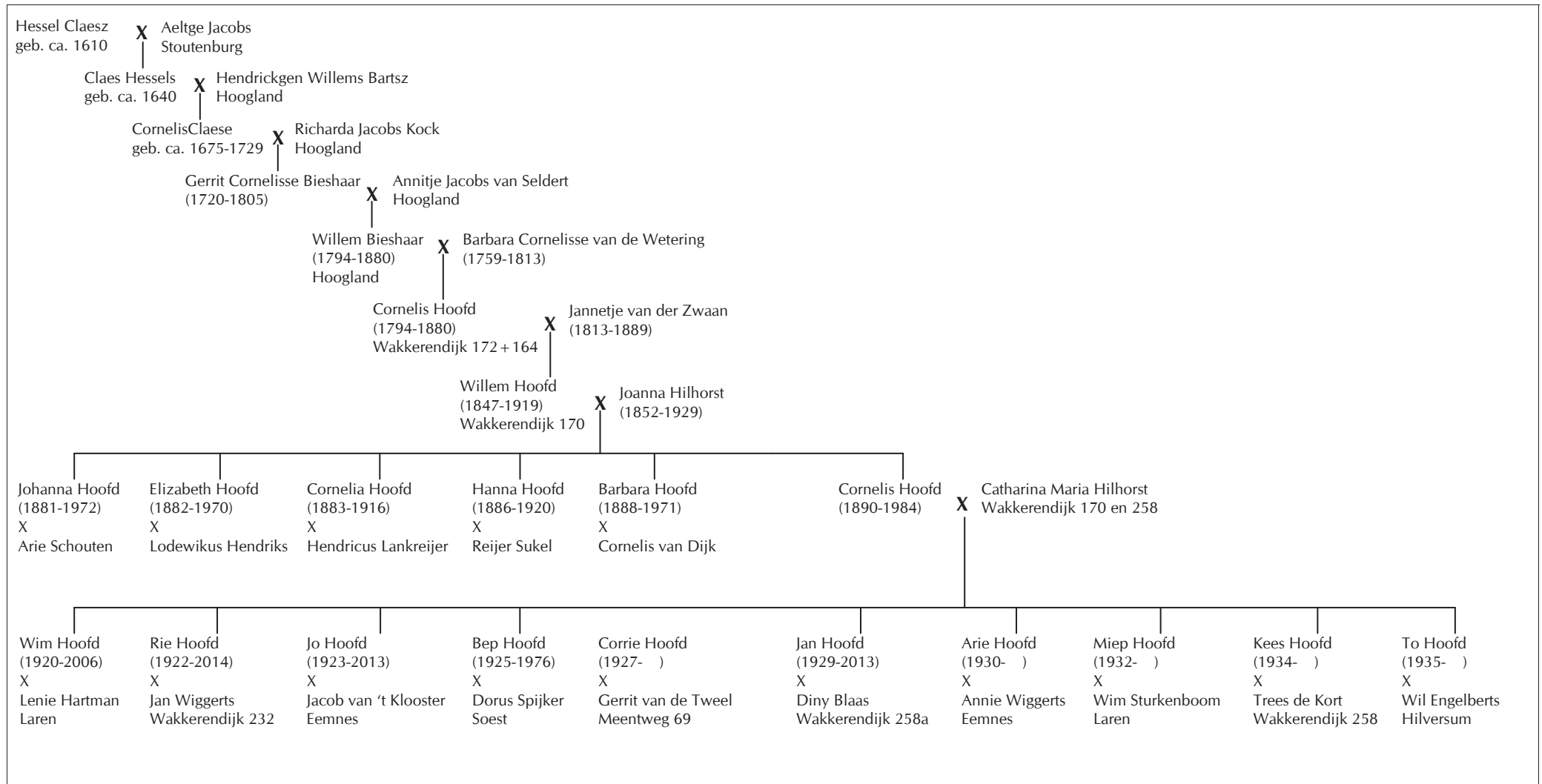
I. **Hessel Claesz,**
Geboren ca. 1610,
Trouwt Gerecht Stoutenburg 20-12-1633
Aeltge Jacobs

Hessel Claesz woonde op de Hoolhorst nabij Achterveld. Hij had tenminste één broer. Hessel en Aeltge waren de ouders van:

II. **Claas Hessels,**
Geboren ca. 1640 te Stoutenburg
Trouwt aantekenen Hoogland 9-1-1667
Henrickgen Willem Bartsdr.

Claas en zijn gezin woonden in Hoogland op het Erf Onstede. Uit dit huwelijk zijn

STAMBOOM VAN DE FAMILIE



acht kinderen bekend: vijf zonen en drie dochters. Zoon Willem Claesz en zijn vrouw Grietje Jans waren de stamouders van de Eemnesser familie Schothorst. De lijn Hoofd gaat verder met een andere zoon:

- III. Cornelis Claesz**
Geboren Hoogland ca. 1675, begraven Hoogland 4-4-1729
Trouwt
Richarda Janse Kock

Ook dit gezin woonde in Hoogland. Uit dit huwelijk zijn drie zonen en één dochter bekend. De tweede zoon was:

- IV. Gerardus Cornelisse Bieshaar**
Gedoopt Hoogland (RK) 26-3-1720; begr. Hoogland 21-11-1805
Trouwt Soest (RK) 1-5-1746
Anna Jacobse van Seldert

Dit echtpaar woonde van 1746 tot ca. 1750 in Soest, waar twee zonen zijn geboren. Van ca. 1750 tot ca. 1760 woonde het gezin in Baarn, waar een dochter en twee zonen werden geboren. In 1764 woonde het gezin op de boerderij "De Bieshaar" in Hoogland, waar toen de jongste dochter Hendrina werd geboren. Daaraan ontleende de familie ook de achternaam Bieshaar. In 1772 heeft Gerrit 'De Bieshaar' in eigendom verworven. De oudste zoon Cornelis Gerritse verwierf uit de familie van zijn vrouw Heiltje Botterblom de boerderij "Botterblom" onder Zevenhuizen. Hun nakomelingen noemden zich naar deze boerderij Botterblom. De lijn Hoofd gaat verder met de jongste zoon:

- V. Willem Gerritse Bieshaar**
Ged. Baarn (RK) 27-11-1756; overl. Amersfoort 21-1-1833
Trouwt Hoogland 20-1-1789
Barbara Cornelisse van de Wetering

Dit gezin woonde aanvankelijk in Hoogland. Later werd Willem boer op de boerderij Klein Kragtwijk in de polder Overzeldert onder Bunschoten. Bij de doop van zijn eerste, vierde en vijfde kind wordt vader Willem Bieshaar genoemd en bij het tweede en derde kind Hoofd. Dat zal de reden zijn waarom zoon Cornelis en zijn nageslacht zich Hoofd hebben genoemd. Cornelis had een zus Gerbrecht en zij werd bij haar overlijden in Hoogland in 1886 nog Bieshaar genoemd. Met Cornelis begint de Eemnesser tak:

- VI. Cornelis Hoofd**
Gedoopt Hoogland (RK) 8-6-1794; overleden Eemnes 8-2-1880
Trouwt Eemnes 14-5-1845
Jannetje van der Zwaan
Geboren Eemnes 13-2-1813; overleden Eemnes 14-12-1889

Cornelis was al 50 jaar oud toen hij in 1845 trouwde met de bijna 20 jaar jongere Jannetje van der Zwaan. Ze gingen inwonen bij Cornelis Hagen op de boerderij Wakkerendijk 172. Cornelis verdiende de kost als boerenarbeider. Na enige tijd moeten ze verhuisd zijn naar het geboortehuis van Jannetje van der Zwaan op Wakkerendijk 164. Ze deelden dit huis samen met het gezin van Gijs van der Zwaan, de broer van Jannetje. Uit het huwelijk van Cornelis Hoofd en Jannetje van der Zwaan is één kind geboren, een zoon:

- VII. Willem Hoofd**
Geb. Eemnes 28-6-1847; overl. Eemnes 15-5-1919
Trouwt Eemnes 27-4-1880
Johanna Hilhorst
Geboren Eemnes 23-6-1852; overleden Eemnes 4-4-1929

Willem werd los arbeider. Hij werkte waar wat te verdienen viel bij boeren in Eemnes en verder weg. Vaak ging hij dan op zondagavond lopend naar de omgeving van Loenen en Vreeland om daar in de week gras te gaan maaien. Hij bleef daar dan de hele week en kwam pas op zaterdagmiddag terug. Hij moet al rond de

30 zijn geweest toen hij verkering kreeg met Jannetje Hilhorst uit Eemnes, dochter van Hannis Hilhorst (Ket) en Lijsje de Groot uit Laren. Haar ouders hadden in die tijd het café op Wakkerendijk 160: het latere café Stalenhoef/Hilhorst. Jannetje was al jong gaan verdienen als boerenmeid. Toen haar vader in 1866 stierf, kwam ze thuis bij haar moeder helpen. Moeder Lijsje vond dat erg mooi en moet gezegd hebben: "Nu zal ik wel niet lang meer leven nu ik het zo goed naar mijn zin heb met Jannetje thuis". Het ging goed en ze heeft nog geleefd tot 1879. Jannetje wilde daarna het café wel voortzetten maar dat ging niet door omdat haar Willem wilde trouwen. Hij was immers al 33 jaar. Ze gingen inwonen bij Jannetje Hoofd-van der Zwaan, de moeder van Willem op Wakkerendijk 164. Dat werd voor Jannetje een grote verandering. Haar schoonmoeder was geen gemakkelijk mens. Als Willem Hoofd op zaterdagavond zijn verdiende werkloon afdroeg, gaf hij dat niet aan zijn vrouw maar aan zijn moeder. Zijn vrouw Jannetje heeft wel eens gezegd: "Dan liep ik veel keren de deur maar uit en stond te grimmen (huilen) achter de takkenbossenschelft".

Om wat bij te verdienen werkte Jannetje, de vrouw van Willem, als werkster bij de dames Van der Horst in Baarn. Ook werkte ze op de pastorie van Eemnes bij Deken Van Crimpen. Ze deed daar de was en daarnaast hield ze de kerk schoon.

Kort na de geboorte van oudste dochter Jans in 1881, verhuisde het gezin met de moeder van Willem naar Wakkerendijk 170. Het gezin woonde daar naast smid Van den Bergh in het deel van het pand, dat heel strak langs de weg staat. Het was er maar klein. Willem en Jannetje kregen vijf dochters en één zoon. Volgens de familie verhalen lagen die vijf dochters met z'n allen in één bed omdat er voor de meiden maar één slaapkamer was. Willem Hoofd had op Eemnes de bijnaam "Luuk (luik) op één oog". Hij had die bijnaam gekregen omdat één van zijn oogleden zo ver naar beneden was gezakt dat hij dat oog niet goed meer open kon houden.

Kort voordat zijn zoon Cees in 1919 trouwde met Cato Hilhorst uit Soest, stierf vader Willem. Hij had kanker aan zijn oor gekregen. Cees en Cato namen de woning Wakkerendijk 170 over van zijn ouders. Moeder Jannetje wilde pertinent niet inwonen bij haar kinderen; ze had daarmee slechte ervaring. Ze betrok daarom in

Familiefoto gemaakt op 27 april 1905 t.g.v. het 25-jarig huwelijk van Willem Hoofd en Jannetje Hilhorst. Ze poseren hier met hun kinderen. Staande v.l.n.r. Hanna (Anna) (1886-1920), Elisabeth (Bet) (1882-1970), Cornelia (Kee) (1884-1916) en Cornelis (Kees) (1890-1984). Zittend v.l.n.r. Barbara (Bartje) (1888-1971), vader Willem Hoofd (1847-1919), moeder Jannetje Hilhorst (1852-1929) en Johanna (Jans) (1881-1972)



1919 na het huwelijk van haar zoon een kamer bij Hendrik van Klooster op Wakkerendijk 178. Op een gegeven moment kreeg ze last van vallende ziekte en epileptie. Ze kreeg steeds vaker toevallen en toen ze een keer heel ongelukkig viel en zich brandde, durfde ze niet meer alleen te zijn. Ze is toen in 1925 toch bij haar zoon gaan inwonen op Wakkerendijk 258. Daar is ze in 1929 overleden.

Uit het huwelijk van Willem Hoofd en Jannetje Hilhorst zijn vijf dochters en één zoon geboren:

1. Johanna (Jans) Hoofd (1881-1972) getrouwd met Arie Schouten (1872-1958)
2. Elisabeth (Bet) Hoofd (1882-1970) getrouwd met Lodewikus Hendriks (1885-1932)
3. Cornelia (Kee) Hoofd (1884-1916) getrouwd met Hendricus Lankreijer (1885-1972)

4. Hanna (Anna) Hoofd (1886-1920) getrouwd met Reijer Sukel (1884-1955)
5. Barbara (Bartje) Hoofd (1888-1971) getrouwd met Cornelis van Dijk (1890-1957)

Na deze dochters kwam er nog een zoon:

VIII. Cornelis Hoofd

**Geboren Eemnes 22-10-1890;
overleden Laren NH 24-10-1984**

Trouwt Eemnes 26-8-1919

Catharina Maria Hilhorst

**Geboren Soest 7-11-1895;
overleden Eemnes 19-12-1974**

Kees Hoofd is geboren op Wakkerendijk 170. Na zijn schooltijd ging hij met zijn vader mee als los arbeider. Zo werden er bijvoorbeeld bomen gerooid in de omgeving van 's-Graveland. Maar de belangstelling van Kees ging toch een andere kant op. Volgens de familie verhalen zou hij al vanaf 1913 bij een elektriciteitsbedrijf gewerkt hebben. Vast staat in ieder geval dat hij met ingang van 1 januari 1918 in dienst kwam bij de PUEM. Het was de tijd waarin Nederland voorzien werd van een steeds uitgebreider elektriciteitsnet. Dat moest aangelegd worden en onderhouden dus er was veel werk. Kees heeft dit vak in de praktijk geleerd.

Hij moet inmiddels verkering gekregen hebben met Cato Hilhorst uit Soest. Nu hij een vast inkomen had, konden ze op 26 augustus 1919 trouwen. De vader van Kees was helaas drie maanden eerder overleden. Het jonge paar mocht de woning van de ouders van Kees overnemen op Wakkerendijk 170. De moeder van Kees ging een kamer bewonen op de boerderij van Hendrik van Klooster (Wakkerendijk

Kees Hoofd (1890-1984), gefotografeerd in 1915.

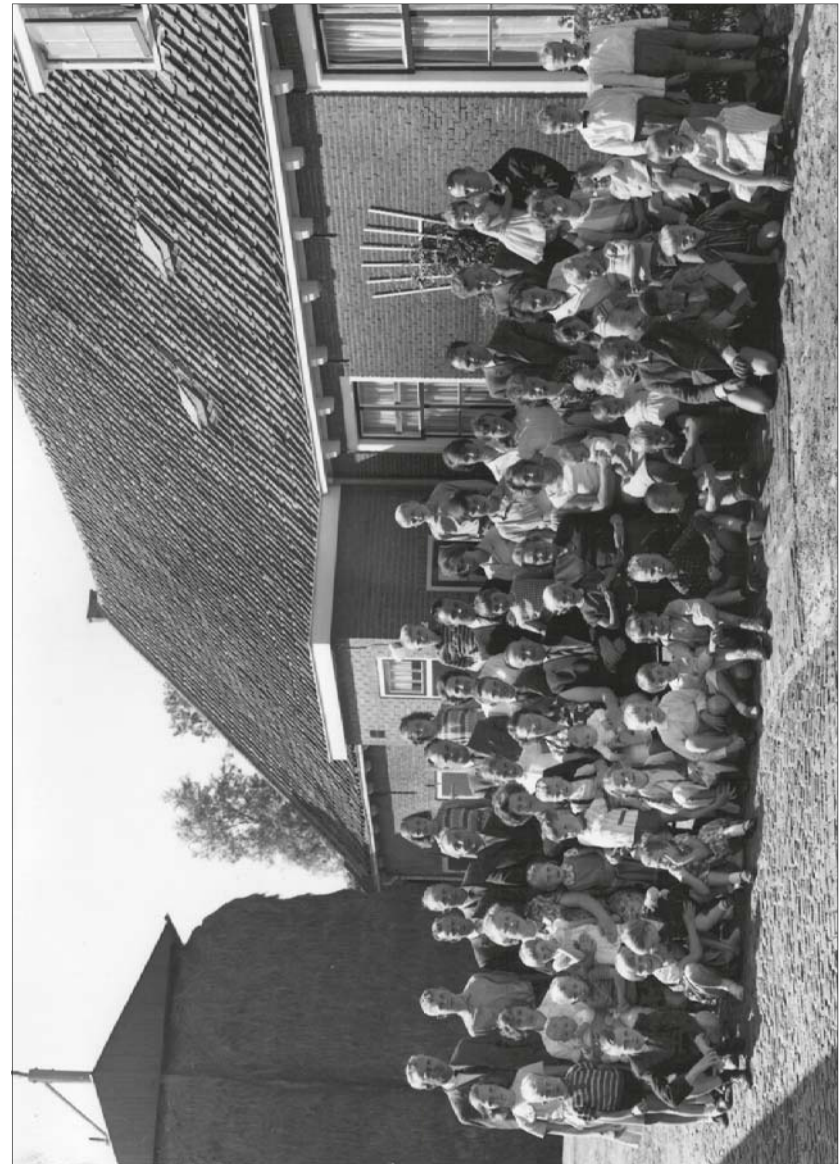


Foto gemaakt op 26 augustus 1919 toen Kees Hoofd en Cato Hoofd-Hilhorst 45 jaar getrouwd waren. Ze poseren hier met hun 10 kinderen, aangekonden en 45 kleinkinderen. De foto is gemaakt bij de boerderij van Hensbergen in de Eemnesser Kerkstraat op nummer 7.

Foto uit 1922 met Cato Hoofd-Hilhorst, Kees Hoofd en hun oudste zoon Wim.



178). Het gezin van Kees en Cato breidde zich snel uit. Nadat er vijf kinderen waren geboren op Wakkerendijk 170 (naast de smederij Van den Bergh) werd dat huis te klein. Kees Hoofd kocht toen in 1925 voor 3500 gulden de herberg "Het Zwaantje" op Wakkerendijk 258 in Eemnes-Binnen.

In de koopakte stond dat er in de oude boerderij geen herberg meer gevestigd mocht worden. Het pand werd gekocht van Jaap van Wegen (1860-1941). Volgens de verhalen was het in die tijd als herberg afgekeurd omdat er te weinig licht binnenkwam. Jaap van Wegen had naast het huis een boomgaard annex speeltuin. Daarin liet hij een nieuw huis annex café bouwen ook weer onder de naam "Het Zwaantje". Het oude huis verkocht hij daarna aan Kees Hoofd.

Volgens Kees Hoofd was het toen een oude vervallen boel. "De laatste bewoners hadden het blijkbaar niet zo goed

onderhouden. We lieten er meteen een nieuwe achtergevel inzetten. De oude achtergevel was nl. van hout en met klimop begroeid om de ene plank bij de andere te houden. Van binnen was het al niet anders. In de voorkamer, waar het café was geweest, was de vloer hol uitgelopen en waren de muren beschimmeld. Het behang kwam aan banen naar beneden".

Op 20 juni 1925 verhuisde het gezin, inclusief opoe Hoofd, naar Wakkerendijk 258. Er werd verhuisd met een vrachtauto van Bodedienst Van Wegen uit Baarn. Deze werd bestuurd door Adriaan Rebel, die de wagen juist in reparatie had in

Auto van de PUEM, waarmee Kees Hoofd vanaf 1932 reed. Het nummerbord was: L-22-434.



zijn garagebedrijf (Wakkerendijk 39). Moeder Cato Hoofd had helemaal niet genoeg meubels voor zo'n groot huis toen ze daar kwam. Dat zat haar niet lekker.

Kees deed zijn werk in de eerste jaren nog allemaal met de fiets of met de handkar. Zijn oudste zoon Wim schreef daar later over: "Vader moest toen iedere dag met de fiets naar zijn werk o.a. in Soest, Leusden, Hoogland of soms zelfs Achterveld. Zijn rayon omvatte eigenlijk het hele Eemland. Het vertrekpunt was Soest van waaruit ze vertrokken om 7.30 uur en ze kwamen terug om 16.30 uur. Ging de handkar met materialen mee dan moesten ze lopen. Soms van Eemnes of Soest naar Hamersveld. Materialen, palen en draad op haspels werden altijd met de handkar ter plaatse gebracht. De kar werd dan gestald in de loods bij een boer. Bijlen werden bij een boer geslepen op de zandsteen. Als er zwaar draad getrokken moest worden, moest er een boer met paard aan te pas komen. Ook palen werden versleept met een paard of ze werden gevaren".

Ploeg van de PUEM uit 1935. V.l.n.r. onbekende (half in beeld). V.d. Kraats uit Soesterberg, Willem v.d. Grift, Kees Hoofd en Hendrik Kok.



De woning op Wakkerendijk 258 (voormalige herberg Het Zwaantje), waar de familie Hoofd woont sinds 1925.



Het was een hele vooruitgang toen Kees Hoofd in 1932 zelf een auto van de PUEM kreeg. Dat was een Ford-bestelauto van Ford-garage Jongerius uit Utrecht. Bij Trapman werd de carrosserie een halve meter langer gemaakt, geschikt voor vier personen en gereedschap terwijl er ook nog een ladder bovenop kon. Zoon Kees vertelde hierover: "Een meneer uit Utrecht kwam met de auto naar ons thuis in Eemnes. Hij vroeg aan vader om hem van Eemnes naar het station van Baarn te rijden. Dat deed vader goed en toen kreeg hij zijn rijbewijs voor alles: motor, auto en vrachtwagen. Ik weet nog dat die auto het nummerbord L22-434 had. Het was een Ford en op de zijkanten stond: "Kookt elektrisch! Steeds meer huisvrouwen koken elektrisch. Bij vastrechtstarief 3 ½ cent per kWh". Ik herinner me dat moeder altijd de eerste was met een elektrisch fornuis, een boiler of iets dergelijks want ze moest dat van vader uitproberen. De auto stond bij ons altijd op het erf. Soms

Kees en Cato Hoofd met hun zonen Wim en Kees (zittend) voor de schouw van hun woning Wakkerendijk 258.

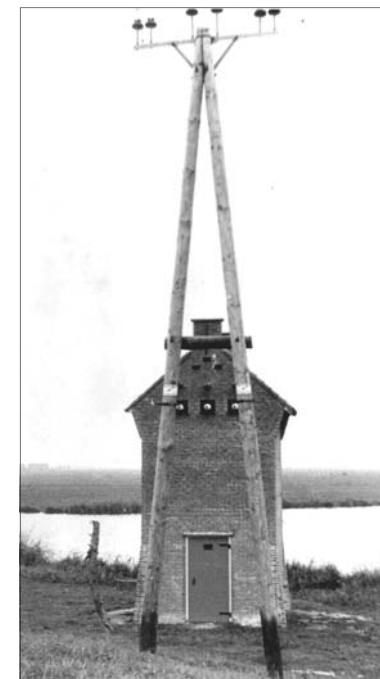


deed ie het niet als vader 's morgens vroeg naar zijn werk wilde. Dan werden alle kinderen uit bed geroepen en moesten we helpen omhoog duwen, tegen de dijk op, totdat hij aansloeg. Vader was erg zuinig op zijn auto. Een heel enkele keer ging hij met de auto naar de kerk maar daar bleef het bij. De auto was van en voor de baas"!

Kees Hoofd is een prima vakman geworden. Hij was heel precies! Hij werd later ook opzichter bij de PUEM. Kees was geen gemakkelijk man voor zijn collega's.

Zo mochten ze van hem beslist niet met blote armen een elektriciteitspaal in klimmen. Veel te gevaarlijk! Het hele elektriciteitsnet was in die tijd bovengronds. Vooral bij storm was er vaak werk aan de winkel als er een draad brak waardoor er storing optrad. Thuis had Kees achter in de hal een bel en als die overging, wist hij

Hoogspanningsruimte bij Eemdijk. Kees Hoofd heeft nog meegewerkt aan de aanleg van de stroomverbinding voor Eemdijk.



Trouwfoto van Wim Hoofd en Leny Hartman, 22 november 1950.



dat er een storing was. Dan moest hij vaak naar het transformatorhuis bij de Eem. Kees had ook al heel gauw telefoon zodat er snel gehandeld kon worden als er storing was. Als er wat aan de draden gerepareerd moest worden, klom Kees met zijn zogenaamde schaatsen de paal in. Dat waren een soort ijzers, die je onder je schoen plaatste om makkelijk te kunnen klimmen.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog heeft Kees nog lang doorgewerkt. De Duitsers wilden het koperdraad van de elektriciteitspalen hebben want dat gingen ze omsmelten. Daarom moest Kees met de mannen van de PUEM al het koperdraad vervangen door ijzerdraad. Kees voorzag bakkers in Eemnes van stroom zodat ze konden blijven bakken. Voor de Nachtmis met Kerstmis in de katholieke kerk regelde hij de verlichting door in het transformatorhuis achter het

oude gemeentehuis een schakelaar om te draaien. Kees heeft 37 jaar bij de PUEM gewerkt totdat hij op 1 november 1955 met pensioen ging.

Uit het huwelijk van Kees Hoofd en Cato Hilhorst zijn 12 kinderen geboren:

1. Wim Hoofd (1920-2006), getrouwd met Leny Hartman (geb. 1928) Wim heeft na zijn schooltijd enige tijd bij Geurt Wortel gewerkt, waar hij o.a. hielp bij het slopen van rijtuigen. Al gauw trad hij in de voetsporen van zijn vader en ging ook de wereld van de elektriciteit in. Op 12 juli 1935 begon hij bij Nettenbouw voor 10 cent per uur en anderhalve gulden fietsengeld. Hij had ook wel bij de PUEM willen werken maar dat bedrijf hield niet van familieleden in één en hetzelfde bedrijf. Wim heeft in de oorlog

Familiefoto gemaakt op 26 augustus 1959 t.g.v. het 40-jarig huwelijksfeest van Kees Hoofd en Cato Hilhorst.



Zittend v.l.n.r. Miep, Jan Wiggerts en zijn vrouw Rie, vader Kees Hoofd, moeder Cato Hoofd-Hilhorst, Wim, To en Kees. Staand v.l.n.r. Wim Sturkenboom (man van Miep), Jo en haar man Jacob van 't Klooster, Corrie en haar man Gerrit v.d. Tweel, Jan en zijn vrouw Diny Blaas, Annie Wiggerts en haar man Arie Hoofd, Wil Engelberts (man van To), Bep en haar man Dorus Spijker. Leny Hartman (vrouw van Wim) en Trees de Kort, latere vrouw van Kees ontbreken.

veel meegemaakt. Daarna trouwde hij in 1950 met Leny Hartman. Ze gingen wonen in het achterste deel van het ouderlijk huis van Wim. In 1954 kwam Wim in dienst van de PEN, de Noord-Hollandse elektriciteitsmaatschappij. Voorwaarde was dat hij in zijn werkgebied ging wonen. Daarom verhuisde hij in 1958 met zijn gezin van Eemnes naar Lantentijmen in Laren. Tot 1982 is hij in dienst van de PEN gebleven.

2. Marietje Hoofd, geb. 27-5-1921; overl. 7-8-1921
3. Rie Hoofd (1922-2014), getrouwd met Jan Wiggerts (1908-1977)
4. Jo Hoofd (1923-2013), getrouwd met Jacob van 't Klooster (1914-1985)
5. Bep Hoofd (1925-1976), getrouwd met Dorus Spijker (1922-2003)
6. Corrie Hoofd (geb. 1927), getrouwd met Gerrit van den Tweel (1920-2012)
7. Jan Hoofd (1929-2013), getrouwd met Diny Blaas (1930-1989) Jan en Diny trouwden in 1958 en na de verhuizing van broer Wim en zijn gezin konden zij in het achterste deel van het pand Wakkerendijk 258 gaan wonen
8. Arie Hoofd (geb. 1930), getrouwd met Annie Wiggerts (geb. 1929) Arie Hoofd woonde met zijn gezin o.a. op Nieuweweg 10 en, nadat dit huis voor de aanleg van de Rijksweg 27 gesloopt moest worden, op Streefoordlaan 38.
9. Miep Hoofd (geb. 1932), getrouwd met Wim Sturkenboom (1929-1994)

Trouwfoto van Kees Hoofd jr. en Trees de Kort, 17 juli 1964.



Trouwfoto van Kees Hoofd en Cato Hilhorst, gemaakt op 26 augustus 1919.



Op de voorgrond v.l.n.r. Jo Lankreijer (1911-2002), dochter van Kee Hoofd, Egbertus Hilhorst (1864-1946), vader van Cato, bruidegom Kees Hoofd, bruid Cato Hilhorst, Jannetje Hoofd-Hilhorst (1852-1929), moeder van Kees, Everarda Hilhorst-Bosboom (1864-1940), moeder van Cato. Staand achter v.l.n.r. Reijer Sukel (1884-1955), man van Anna Hoofd, Jan Hilhorst (1898-1975) broer van Cato, Bartje Hoofd (1888-1971), zus van Kees, Arie Schouten (1872-1958), man van Jans Hoofd, Kees van Dijk (1890-1957) man van Bartje Hoofd, Hendricus Lankreijer (1882-1972), weduwnaar van Kee Hoofd, Neel Hilhorst (1903-1996), later getrouwd met Arie Willemse, Jans Hoofd (1881-1972), zus van Kees, Gesina M. Hooijschuur (1882-1924), tweede vrouw van Hendricus

10. Kees Hoofd (geb. 1934), getrouwd met Trees de Kort (geb. 1943) Kees en Trees trouwden in 1964. Ook voor hen was plaats in de grote woning Wakkerendijk 258. Terwijl Jan en Diny in het achterste deel woonden, betrokken Kees en Trees het middelste deel en gingen de ouders voorin wonen. Tot op de dag van vandaag bewonen Kees en Trees dit oude historische pand.
11. To Hoofd (geb. 1935), getrouwd met Wil Engelberts (1931-1999)
12. Bertus (Egbertus) Hoofd, geb. 27-9-1938; overl. 17-7-1940; hij is verdrongen achter het huis.

Wat de kleinkinderen van Kees en Cato Hoofd betreft deed zich een bijzondere situatie voor! Toen ze in 1959 veertig jaar getrouwd waren, hadden ze veertig kleinkinderen, toen ze in 1964 hun 45-jarige bruiloft vierden, waren het er 45! Het leek ook weer te gaan kloppen bij hun 50-jarig huwelijk! Maar uit de zwangerschap van Trees, de vrouw van Kees, kwam een tweeling voort zodat het er toen 51 waren. Met deze schare van 51 kleinkinderen hebben Kees en Cato Hoofd gezorgd voor een uitgebreid nageslacht in Eemnes en omgeving!

Deze geschiedenis van de familie Hoofd is tot stand gekomen door medewerking van Kees en Trees Hoofd-de Kort, Corrie v.d. Tweel-Hoofd, Jan Hoofd, de zoon van Wim Hoofd, Henny Smeets-Hoofd, dochter van Wim Hoofd en Harry van der Voort. Ik ben iedereen dankbaar voor de spontane medewerking.

Voor aanvullingen en correcties is het de moeite waard om contact op te nemen met de samensteller van dit artikel:

Henk van Hees
Tel. 035 – 5389849
e-mail: info@kleinwee.demon.nl

Wij zoeken ouderwetse merklappen

Vier jaar geleden plaatsten we in ons kwartaalblad een oproep om oude merklappen op het spoor te komen, die met Eemnes te maken hebben. We hebben toen verschillende reacties binnengekregen. We zijn nu zover dat we in het najaar van 2015 in onze Oudheidkamer een tentoonstelling over merklappen willen organiseren. Het gaat dan dus vooral om merklappen, die met Eemnes te maken hebben. Hebt u thuis nog zo'n merklap, wilt u dan contact met ons opnemen? U kunt dan uw merklap beschikbaar stellen voor de tentoonstelling maar wij zijn ook al heel blij wanneer we uw merklap mogen fotograferen.

Als u zo wilt meehelpen om onze tentoonstelling tot een succes te maken, dan kunt u contact opnemen met:

Henk van Hees
Tel. 035 – 5389849 of
e-mail: info@kleinwee.demon.nl

Vrijwilligers gezocht,

DIE HELPEN BIJ HET TORENBEKLIMMEN

Goede kans dat u wel eens de toren van de hervormde kerk in de Kerkstraat, de

Nicolaaskerk, hebt beklommen. Ook goede kans dat u een poosje moest wachten voordat u aan de beurt was.

Omdat de belangstelling op Koningsdag iedere keer zo groot is, zouden we het beklimmen van de toren ook op Open Monumentendag (2^e zaterdag in september) mogelijk willen maken. Maar.... dan hebben we meer vrijwilligers nodig. Denk daarbij aan de verkoop van entreekaartjes, aan het in goede banen leiden van de bezoekers beneden, halverwege en boven in de toren. Ook brengen we van tevoren voorzieningen aan voor de veiligheid van de bezoekers.

Lijkt het u wat om op Koningsdag of op Open Monumentendag een paar uur mee te helpen? Laat het mij of een van de andere bestuursleden weten.

Dankbaarheid van de bezoekers voor uw inzet is gegarandeerd.

Liesbeth Lemckert, tel. 035-5311913

Monumenten herkenbaar maken?

ROM VAN DER SCHAAF



De bordjes zijn wit, met rechts onder een oranje of rode punt. De letters zijn blauw. De in deze voorbeelden voor Eemnes gegeven nadere aanduiding van de historie van het monument is slechts een suggestie.

In Eemnes staan heel wat panden die zijn opgenomen op een monumentenlijst. Op dit moment zijn 43 objecten Rijksmonument en 30 Gemeentelijk Monument. Bijna iedereen zal weten dat de Nicolaaskerk met de toren en een aantal huizen in de Kerkstraat als monument zijn geregistreerd. Maar voor het merendeel van de ruim 70 monumenten is die status alleen bekend bij de eigenaren en een groepje inwoners die er veel belangstelling voor hebben.

Men vraagt zich wel eens af waarom op de algemeen bekende monumenten in Eemnes niet een blauw-wit schildje is aangebracht. Dat kan niet goed door bepaalde internationale regels.¹ Omdat velen graag de aandacht vestigen op panden met uitstraling van de historie, zijn door de gemeente Hilversum en een tiental andere gemeenten bordjes ontworpen om de gemeentelijke monumenten herkenbaar te

Dit bordje werd op 11 september door minister Bussemaker onthuld bij de Ridderzaal.



maken. Maar voor rijksmonumenten was er nog geen goede oplossing. Daarom heeft de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed (RCE) gezorgd dat in 2014 een Nederlandse standaard is bepaald om rijksmonumenten en gemeentelijke monumenten aan de buitenkant herkenbaar te maken. Onder de algemene aanduiding van het soort monument (Rijks of Gemeentelijk), kan per pand een speciale aanduiding worden toegevoegd, met maximaal 24 karakters. De afbeeldingen geven een suggestie voor zo'n toevoeging. Het bestuur van de gemeente Eemnes beraadt zich op invoering van de bordjes.

NOOT:

1. Het zijn internationale regels, die te maken hebben met het voorkomen van verwoesting in oorlogstijd.

ADVERTEERDERS:

Autocentrum Eemnes
Restaurant Eemland,
Partycentrum 't Koetshuys
Eemoptiek
Eric Hoofd schildersbedrijf
Notariskantoor mr. W.A. van der Sluis
Welkoop, Groen & Doen
Groentespeciaalzaak
Lekker Gezond

SPONSORS:

Gooiland Beveiliging B.V. – Eemnes
Adrie Hoogland Vastgoed B.V. – Eemnes
J. van Ijken B.V. Oude Bouwmaterialen
Vrienden van de Oudheidkamer

De Historische Kring Eemnes is een door de Belastingdienst erkende Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI), waardoor belastingvrije schenkingen aan de vereniging kunnen worden gedaan.

Van onze vrienden moeten we het hebben!

'Vrienden' vervullen stille wensen van de HKE

Voor minimaal 15 euro p.j. kunnen leden
'vriend' worden van de Oudheidkamer.

*Vraag inlichtingen of geef u op bij:
J. Frantsen, 035-5310442*

VRIENDEN VAN DE OUDHEIDKAMER

INLEVEREN KOPIJ

Kopij

– per e-mail (tekst) aan:

– handgeschreven of getypt in overleg
met redactie,

hke-lay-out@xs4all.nl

– op drager (met afdruk) en
illustratiemateriaal naar
J. van Gelder, Herderstasje 12,

Kopij voor het volgende
kwartaalboekje ontvangen wij graag
voor 15 februari 2015.